

στρεφόμενοι δὲ πάντοτε εἰς τὰ δεξιῶν. θέλουσι κλαίει νυκτὸς καὶ ἡμέρας τὴν πατρίδα των, ὡς οἱ Ἑβραῖοι ποτε τὴν Ἱερουσαλήμ εἰς τοῦ Εὐφράτου τὰς ὄχθας. Μόνο, ὅστις καὶ ἔκουσιως ἐχωρίσθη ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους του εἰς πολλὸν καιρὸν, αὐτὸς δύναται νὰ συλλάβῃ ἰδέαν τινὰ τῶν φυσικῶν καὶ ἠθικῶν συνεπειῶν τῆς πολιτικῆς ταύτης συμφορᾶς! Πόσοι ἀπέσπασθησαν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς γυναικὸς των, πόσων τὰ τέκνα ἔτρεχον κατόπιν δολοφύζοντα! Ὅποια κτημάτων ἐρήμωσις, καὶ ὑποθέσεων ἐγκατάλειψις καὶ ἐλπίδων καταστροφή!

Ἄν δὲ καὶ τὰ ἄβυχα δένδρα μαραινόμενα ἀποθνήσκωσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὅταν μεταφυτεύονται, τί πρέπει νὰ φαντασθῶμεν περὶ τῶν αἰσθητικῶν καὶ λογικῶν ὄντων; Ἄλλ' οἱ Γάλλοι πρὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀγαπῶσιν τὴν πατρίδα των, καθὼς καὶ οἱ Ἰταλοί. Διὰ τοῦτο σπανίως μακρύνονται ἀπὸ αὐτὴν· ἐν δὲ οἱ Γερμανοὶ κλίνουσι τόσον εἰς τοὺς ἀποικισμοὺς ἐκ φύσεως, οἱ δὲ Ἄγγλοι διεσπάρησαν εὐχαρίτως εἰς ὅλα τὰ παράλια τοῦ παλαιοῦ κόσμου, καθὼς καὶ εἰς ὅλον τὸν νέον, οἱ Γάλλοι παρήκμασαν παντοῦ καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν μακρὰν τῆς Γαλλίας διατρίβοντες.

Ἐκτὸς τῶν ἐξορίστων τούτων πλῆθος ἄλλοι περιπλανῶνται ὡς ἀπλοὶ φυγάδες εἰς διάφορα τῆς Εὐρώπης μέρη, μάλιστα δὲ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Βουλὴ ἐξακολουθεῖ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐξελεγχόμενου τοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ἐρχάτως, γίνετο λόγος περὶ καταργήσεως τῶν πρεσβειῶν, ἀλλὰ χωρὶς ἀποτελέσματος. Ὑπολείπονται δὲ ἐτι τρεῖς, ἐ τῶν ἐσωτερικῶν, ὁ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ὁ τῶν ἐκκλησιαστικῶν· ὁ τελευταῖος θέλει προηγηθῆ τῶν ἄλλων, οἱ ὅποιοι ἴσως ἐνασχολήσονται περισσώτερον τοὺς ἀγορεύοντας Βουλευτάς.

— Ἡ Γερουσία ἀργεῖ πρὸς τὸ παρόν.

— Διεδοθὴ λόγος διὰ τὸν ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προεῖδεν ἑλλειψὶν χρημάτων κατὰ τοὺς ἐπομένους τέσσαρας μῆνας· ὅθεν καὶ ἐπρότεινε ἀναβολὴν πάσης περιτιτῆς, ἢ μὴ κατεπιγούσης δαπάνης, καθὼς τῆς πρὸς ὁδοποιίαν εἰς Πελοπόννησον, πρὸς ναυπηγίαν ἐνὸς ἀμικρινήτου, πρὸς σύστασιν νέων κακουργητικῶν, συμβουλεύων καὶ κατάργησιν τῶν ὑγειονομικῶν κτλ. Τὰ περὶ ἐλαττώσεως μετῶν κακῶν· ἴσως, ἢ ἐξ ἀπειρικεφίας σπερμολογηθέντα νομίζομεν ψευδῆ καὶ ἀνοπίστατα

— Ἡ ἐφημερὶς τοῦ Ἀσοῦ, ὡς ἡ Ἀθηναῖα, κηκίζει κατὰ πάντα τὴν διαγωγὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τὸ πλεῖστον δὲ βᾶρος τῆς ἐνετιώτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων (τὴν ὁποίαν ὡς ἔλεεινὴν μυρολογεῖ πάντοτε ἡ Ἀντιπολίτευσις) ἐπιφορτίζεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦτον ἀπὸ τοὺς εἰρημένους εἰσαγγελεῖς τοῦ δικαστηρίου τῆς κοινῆς γνώμης.

— Ἐρωτηθεὶς ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῶν ἀποδιδόμενων εἰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς κακώσεων ἐν Μεγάροις, ἀπήνησεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι περιμένει τὸ ἀποτέλεσμα τῶν τακτικῶν ἀνακρίσεων.

— Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς καταγγέλλει ἐπανειλημμένως τὸν Αἰῶνα ὡς ὑπουργικόν, ἢ μισθοδοτούμενον ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

— Γνωμοδοτεῖ νὰ χειροτονηθῶσιν ἐπίσκοποι κατὰ τοὺς καθεστῶτας ἡδὴ νόμους, ὡς κυρίους.

— Νομίζει ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Κίγκ ἀπόφασις δὲν ἐξετελέσθη εἰσέτι, ὡς ἀπεχούσης τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ προσβάλῃ τὸν χαρακτῆρα Πράκτορος προξενικοῦ, ἢ προξενίου τῶν Ὀμοσπόνδων ἐπαρχιῶν, ὅποιοι ἐπιστῶθη εἰς αὐτὴν ὁ Κίγκ πρὸ ἐτῶν ἡδῆ.

— Ἀναγγέλλει ὅτι ὁ ἐν Γερμανίᾳ πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος Κ. Κ. Σχινᾶς παρηγγέλλη νὰ μεταβῇ εἰς τε τὸ Λονδίνον καὶ τοὺς Παρισίους, διὰ νὰ συεννοηθῆ μετὰ τῶν ἐκεῖ Κυβερνήσεων περὶ τῆς λύσεως τοῦ περὶ διαδοχῆς ζητήματος.

— Ὁ Αἰὼν λέγει διὰ τὸ Κ. Σίνκς τραπεζίτης ἐν Βιέννῃ ἀπεφασίε νὰ δανείσῃ τὴν ὄθωμ. Κυβέρνησιν 150 ἑκτομύρια γροσίων.

— Κατὰ τὸν Αἰῶνα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ πέμψῃ τὸν μητροπολίτην Σουλτῆρας Μακάριον Σούτσον εἰς Μῆλον, διὰ νὰ ἐγκαινιάσῃ νέας ἐκκλησίας· ἐκεῖθεν δὲ θέλει μεταβῆ ὁ ἐξάρχος εὐτος διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἰς Εὐβοίαν, ἔπειτα εἰς ἄλλας ἐπαρχίας τῆς Σιερραῆς Ἑλλάδος, ἀκολουθῶν δὲ τὴν Ἀργολίδα καὶ καθεξῆς εἰς τὰς λοιπὰς αὐτῆς ἐπαρχίας.

— Ἡ Ἑλπίς ἐπιπλήττει τὸν Αἰῶνα ὡς ὑπερσπιζόμενον κατὰ πᾶσαν περίστασιν τὸ πολιτικόν του κόμμα, ἀναλαβόντα δὲ ἐκ περισσοῦ καὶ ἐσχάτως τὴν πανοπλίαν διὰ ν' ἀποκρούῃ δῆθεν τὰς κατ' αὐτεῦ ἐπιβούλους προσβολὰς τῶν ἐτεροδόξων καὶ νὰ τὸ ἀποπλῦν ἀπὸ παντὸς ρύπου τῶν διαδεδομένων κατὰ δυστυχίαν ἀνοήτων καὶ ἀπιστίων συνωμοσιῶν. Θεωρεῖ δὲ ὡς βραδουργίαν κατ' αὐτοῦ τοῦ κόμματος τὴν κατὰ μῆνουσιν τῶν Κ. Βαριαδάκη καὶ Πανᾶ, μάλιστα ἀφ' οὗ ἡ Ἀθηναῖα ἐδημοσίευσεν ἐπιστολὴν τοῦ τελευταίου τούτου καριτανάντου ὡς διεθυτην δῆθεν τῆς συνωμοσίας τὸν ἐν Πετρούπολει Κ. Ζωγράφον κτλ. ἀποδίδει δὲ τὰ γενόμενα εἰς τὸν υπερβάλλοντα ζῆλον τοῦ εἰρημένου ἀνδρός· τέλος παρομοιάζουσα ἐλευθέρως τὴν ἐφημερίδα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπαντᾷ ὁ Αἰὼν, μετὰ τὰ περιφερόμενα κατὰ τὰς ὁδοὺς, διὰ νὰ συνάξωι τὰς ἀκαθαρσίας των, κῆρρα (!) τῶ συμβουλευεὶ νὰ μὴ καταναλίσκῃ τὴν πυροβολικὴν του ἀποσκευὴν εἰς κενεσπούδους ἀψιμαχίας καὶ κομματικῶς πολέμους.

Κατόπιν διηγηθεῖσα διὰ τὸ Μακρυγιάννης συναπαντήσας τὸν δικηγόρον Στεφανίδην τῆ 24 Μαρτίου τῶ ἐνεπιστευθῆ δῆθεν τὰ περὶ ἐπιβουλῆς κατὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν ἐπύριον μελετώμενα, καὶ διὰ κατὰ προηγηθεῖσαν συμφωνίαν ἐδηλώθη ἔπειτα τὸ σκευώρημα ἐν καιρῶ εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργόν, διαβαίει παλιν διὰ δὲν ὑπάρχει μὲν πολιτικὴ συνωμοσία, ἴσως δὲ μόνον συμμαχία κακούργων πρὸς διαρπαγὴν συνεταιρίζομένων.

— Ὁ Χριστόφορος Παπουλάκης, μοναχὸς μαινοῦμενος, ἀνεφάνη παλιν εἰς τὴν Πελοπόννητον σκανδαλίζων διὰ δημοσίου διδασχῆς τοὺς λαοὺς καὶ παρεξηγῶν ἀπὸ ἀμάθειαν, ἢ κακόνειαν τὰς ἱερὰς γραφὰς, ὡς κινεῖ εἰς θρησκευτικὴν τινὰ στάσιν τοὺς ἀπειροκάκους